

Ministeren erklærede, at det var i og for sig rigtigt, at han ikke behøvede at stille disse Ændringsforslag før ved Tillægsbevillingsloven til Efteraaret, men jeg forstaaer, at han har stillet dem for at faa sin parlamentariske Basis i Orden, for ikke at risikere til Efteraaret, naar han havde gennemført det, eventuelt at have givet de Konservative et Middel til at fjerne ham fra Ministerpladsen. Med andre Ord, han vilde sikre sig, og denne Sikkerhedstjeneste er vel bragt i Orden paa tilfredsstillende Maade. Vi ser paa dette Spørgsmaal saaledes, at Sagen ligger rent forfatningsmæssigt, konstitutionelt i Ministerens Haand, Ministeren kan ikke vente at faa Tilslutning fra dem, der ikke er inde i politiske Aftaler med ham som de Konservative nu, til Ting, som man ikke kender tilstrækkeligt, som ikke er fuldt oplyst. I selve Tanken, at der ikke skal være flere ved Statsbanerne end nødvendigt, har vi altid været enige. Vi agter derfor at holde os udenfor den Afstemning, som Ministeren har fremkaldt, aabenbart udelukkende af politiske Grunde, for at sikre sig mod et Frafald til Efteraaret fra konservativ Side.

Det lille Forsøg, som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har gjort med at genoptage de to Ændringsforslag, som Ministeren havde taget tilbage, og som altsaa er det egentlig kriminelle i Forholdet til det konservative Folkeparti, har ikke fremkaldt nogen Forstyrrelse i det konservative Folkeparti. Hvad de Konservative har opnaaet ved deres indtrængende Opfordringer til Ministeren om at tage Ændringsforslagene tilbage, er jo ikke ret klart og tydeligt for andre, og for den Sags Skyld kunde vi saamænd meget godt overlade det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte og Ministeren at stemme indbyrdes mod hinanden i det Spørgsmaal, for hvis det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte fik overstemt Ministeren, var der ikke sket andet end, at disse to Ændringsforslag var gaaet ud, hvad Ministeren i Forvejen har erklæret at kunne modtage. Med andre Ord, hele denne Manøvre er ogsaa af en lidt komisk Art fra begge Partiers Side, baade Socialdemokratiet og det konservative Folkeparti, og vi agter derfor heller ikke paa nogen Maade at deltage i den.

Willesen: Til den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou fremsatte: at det at beholde de faste Tjenestemænd, man har, kun var en maskeret Arbejdsledsunderstøttelse, skal jeg kun bemærke, at det vilde der kun blive Tale om, hvis

man af den Grund antog nye. Men det ligger vist udenfor enhver Horisont.

I Henhold til de Oplysninger, Ministeren har givet med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 12, 21, 23, 26 og 39 kan vi stemme for disse.

Jeg kan ganske slutte mig til de Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Rode angaaende de politiske Krumspring, der foretages med Ændringsforslagene Nr. 17 og 33. Vi vil overlade de interesserede Parter Fornøjelsen derved.

Korsgaard: De to ret smaa Partier her i Rigsdagen, der repræsenteres henholdsvis ved det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Willesen, har altsaa nu sagt, at de vil overlade til andre at afgøre Ændringsforslagene Nr. 17 og 33's Skæbne. Aa ja, det er jo ogsaa en Vej at gaa. Det er den Vej, som det Parti, der følger det ærede Medlem Hr. Rode, praktisk talt har gaaet hele denne Vinter igennem: naar der skulde ske noget, havde Partiet meget svært ved at tage et positivt Standpunkt. Vi fra vor Side lægger jo nogen Vægt paa dette, at Ministeren har taget Ændringsforslagene Nr. 17 og 33 tilbage; og det er mig ubegribeligt, at de Mennesker, der vil se, ikke kan se, at i dette ligger jo dog en Understregning af, at de Betæneligheder, som er rejst fra konservativ Side i Retning af, at vi ønsker ikke de fastansatte afskediget, imødekommes af Ministeren. Ved at tage Ændringsforslagene tilbage har Ministeren jo i Virkeligheden vist, at det, vi gaar ind for, vil han gøre. Nu bliver Ændringsforslagene taget op fra Socialdemokratets Side, og saa skulde vi lade den Part, som faktisk gaar ind i det, vi vil have, faa sine Ændringsforslag stemt ned for Spøgs Skyld, for at se, hvilket Parti der er størst, enten Venstre eller Socialdemokratiet! Det ved vi jo saare godt, hvilket Parti der er størst. Nej, saadan behandler vi ikke dem, vi i et givet Øjeblik forhandler med, og fra hvem vi har faaet Tilsagn om det, vi ønsker. Naar man da fra anden Side griber ind for at tilføje de paagældende et Nederlag, saa stiller vi os ved deres Side for at forhindre dette. Dette kan saa sandelig en politisk Taktiker som Hr. Rode vistnok saare godt forstaa. Naar det ærede Medlem vil kalde det for en spøgefuld Paastand, saa er det jo ikke den mindste Smule mere spøgefuldt, end hvad det ærede Medlem sikkert selv har været ude i saa mange Gange før. Men det bliver vel straks en Forskel, om det er ham selv, der er ude i det, eller det er en anden. Jeg anbefaler efter dette at